

16/84

DNI KULTURY KUBY

WYSTAWA PRAC
SIEDMIU WSPÓŁCZESNYCH
MALARZY I GRAFIKÓW Z KUBY

"ZACHĘTA"
Narodowa Galeria Sztuki
Dział Dokumentacji
00-916 Warszawa, Pl. Małachowskiego 3
centr 827-58-54, fax 827-66-03

"ZACHĘTA"
Narodowa Galeria Sztuki
Dział Dokumentacji
00-916 Warszawa, Pl. Małachowskiego 3
centr 827-58-54, fax 827-66-03

16/84

Ministerstwo Kultury i Sztuki PRL
Ministerstwo Kultury Republiki Kuby
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

DNI KULTURY KUBY

Wystawa prac siedmiu współczesnych
malarzy i grafików z Kuby
zorganizowana z okazji 25 rocznicy
zwycięstwa Rewolucji na Kubie

marzec — kwiecień 1984

Sala Wystawowa Instytutu Wzornictwa Przemysłowego
Warszawa, ul. Świętojerska 5/7

Kiedy w latach sześćdziesiątych w szkolnictwie artystycznym na Kubie zaczęły pojawiać się nowe kierunki, nikt z nas nie wyobrażał sobie jaka będzie dwadzieścia lat później ogólna panorama kubańskich sztuk pięknych. Odpowiedź dało ówczesne pokolenie zapaleńców przybywających do Hawany z najodleglejszych zakątków kraju, nie znających jeszcze środków, za pośrednictwem których mogliby wyrazić spontaniczną chęć zmaterializowania w obrazach ładunku emocjonalnego, będącego ich podstawowym bagażem.

Tak więc, spośród wszystkich młodych ludzi, którzy zebrali się w Państwowej Szkole Sztuki, obejmującej wszystkie kierunki sztuk pięknych, sztuki plastyczne skupiły największą grupę studentów. Zaczęli oni nadawać kształt zlepkowi różnorodnych zamierzeń artystycznych. Niewiele czasu upłynęło, a powstał zespół ludzi, którzy bezsprzecznie byli zwiastunami nowego pokolenia. Czuliśmy, że pokolenie to wypowiada się w odnowionym języku plastycznym i dyscyplinie pracy, które sprawiły, że zamysły stały się realnym przedmiotem twórczości.

Do tego pokolenia, będącego przykładem naszej historii najnowszej, należą prace, które przywozimy. Są to prace siedmiu artystów ukazujących rozległy nurt ekspresywny, nurt przenikający nowe dzieła współczesnej plastyki kubańskiej, w których rozpoznać można swoiste znamię wyróżniające malarstwo kubańskie spośród innych. Na wystawę składają się prace trzech malarzy: Tomasza Sancheza (1948); Pedra Pabla Olivy (1949); Flavia Garcíandii (1954); oraz czterech grafików: Gilberta Fromety (1946); Roberta Fabeli (1951); Pabla Borgesa (1955) i Humberta Castro (1957). Za jej pośrednictwem pragniemy ukazać synchroniczny związek między malarstwem i grafiką. W sposób integralny prezentuje ona pokolenie o którym mówiliśmy i którego twórczości nie można analizować pomijając grafikę. Stanowi ona bowiem podstawowy dokument wizualny będący dziedzictwem i symbolem relacji sztuka — odbiorca, czystym produktem procesu historycznego, w którym żyjemy.

Marta Arjona Pérez
Dyrektor Dziedzictwa Kulturalnego
Ministerstwa Kultury Republiki Kuby

PANORAMA MALARSTWA WSPÓŁCZESNEGO NA KUBIE

Siedmiu współczesnych artystów plastyków Kuby — Roberto Fabelo, Pedro Pablo Oliva, Tomas Sanchez, Flavia Garcíandia, Gilberto Frometa, Humberto Castro i Pablo Borges — należy do promowanych i lansowanych. Pojawiają się, prezentując swój dorobek artystyczny, w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych. Na niniejszej wystawie przedstawiają niektóre spośród swoich dzieł. Cała sódemka ukończyła studia w zawodowym szkolnictwie artystycznym. Wszyscy oni byli zainteresowani twórczością zgodną z tymi kryteriami i stylami sztuki swojego kraju i świata, które były zgodne z temperamentami, marzeniami, przeżyciami artystów, ukształtowanymi w różnorodnych chwilach ich życia codziennego. W swoistym języku grafiki i malarstwa tych młodych twórców kubańskich przejawiają się niektóre z wielu trendów, dzięki którym wyobraźnia artystyczna staje się obrazem lub rytmem odbijając w ten sposób i wzbogacając świat zewnętrzny. Nawiązuję tu do zdolności przeobrażania świadomości swojego narodu w symbol i poetycką metaforę; do zamiaru układania wizualnej fabuły z elementów i postaci charakterystycznych dla otoczenia prowincjonalnego, czyniąc je uniwersalnym za pośrednictwem wymiarów imaginacyjnych; do tendencji, stosującej pejzaż jako środek, który skupiałyby i przywodził na myśl efekty percepcyjne przyrody i wartości widzenia wszechświata a także swoistą mistykę. Nawiązuję też do wiecznego pragnienia zastosowania w swoim zawodzie tych kosmopolitycznych rozwiązań i wariantów stylistycznych, które pojawiają się stale w dynamicznym procesie rozwoju obecnej sztuki wizualnej, aby w ten sposób odnaleźć wersje, które zaskakiwałyby i przedstawiały wiedzę i zdolności techniczne.

W prezentowanych pracach obecne są również graficzne upodobania do dociekliwego odtwarzania, erotyzmu linearnego i podświadomych skojarzeń mających punkt odniesienia w literaturze.

Łatwo jest zaobserwować u każdego z siedmiu artystów troskę o wirtuozowskie przetworzenie opracowywanego materiału, odczucie piękna i radości oraz zdolność przekazania za pośrednictwem kodów właściwych grafice te-

go co czują i myślą. Rysunek, eksperymentowanie plastyczne i malarstwo są wykładnią warunków społecznych pozwalających narodowi wieść życie użyteczne, aktywne, bogate i pełne nadziei. Narodowi, dla którego artysta jest historycznym protagonistą, interpretatorem i piewcą. W prezentowanych pracach możliwe też jest wykrycie oznak aspiracji i wewnętrznych przeżyć, eksperymentów formalnych, związków między tym co świadome i nieświadome oraz znalezienie klucza dla sztuki wielu ludzi i wielu epok używanego jednak w innym celu i w innym nastroju.

Roberto Fabelo jest przede wszystkim zręcznym i subtelnym rysownikiem. Potrafi zachować harmonię form w pracach o różnych nastrojach, będących rezultatem syntezy tego co zostało postrzeżone w fakturach powierzchni, w dysonansach i nastrojowych przenośniach, w możliwościach warsztatowych technik graficznych. Dzięki doskonałości faktury i określonej roli detali, układ linii rozłożony jest prawie zawsze na małej powierzchni, na której artysta kondensuje wrażenia, przeplata humor z tematami codzienności, integruje zmysłowość i satyrę. W swoich pracach wykorzystuje motywy z historii, kultury i zwykłe sprawy ludzkie. Jego dotychczasowe grafiki są wynikiem pracy w Wyższym Instytucie Sztuki w Hawanie. Dzięki niej nadał swojej twórczości pewien kierunek tematyczny i formalny, utrwalony w fantastycznych implikacjach tego co kubańskie, lecz możliwych do odczytania za granicą, dzięki symbolice, lirycznym, ekspresjonistycznym i neofiguratywnym rysom cechującym jego dzieła.

Pedro Pablo Oliva woli przekazywać swoje wrażenia estetyczne za pomocą kolorów traktowanych jako plamy lub światłocienie, które nanosi na niespokojny rysunek. Bezpośrednią inspirację jego twórczości stanowią malarze kubańscy pierwszych pokoleń nowej fali (Carlos Enríquez, Lam, Acosta León i Cabrera Moreno) ich osiągnięcia techniczne i strukturalne pozwalające mu nawiązywać do dobrego artystów europejskich tak zwanego „ekspresjonizmu lirycznego” lub „onirycznego”, a przede wszystkim do Marca Chagalla. Tematy czerpie ze skarbicy bajek,

legend i anegdot swego regionu, na poły wiejskiego, gdzie żyje wśród osób, przedmiotów codziennego użytku i zabawek, lalek i dziecinnych tajemnic. Obraz wydaje się rozwijać z ilustracji książki, przechodząc na papier i płótno. Stanowi on jednak szczerzy, niekiedy jakby związany z zabawą sposób uczynienia widocznym zapisu poetyckiego, prostego i upiększającego jego figuratywne wypowiedzi.

Tomás Sánchez wydaje się, że czerpie z tak zwanego „hiperrealizmu” lub „fotonaturalizmu” epidermicznego, przez innych zaś może być uważany za „pejzażystę”, którego charakteryzuje doskonała, aczkolwiek przesadna ozdobność stylu. W rzeczywistości jest artystą tworzącym obrazy wieloznaczne, zawierające treść pozorną i ukrytą, sugerowaną, zarysowaną z wrażliwością i inteligentną konstrukcją. Efekty uzyskane za pomocą pędzla, zaciemnione plamy barwne czy też barwy kontrastowe, krajobraz nie zmieniony przez człowieka czy też próżnie przestrzenne i wrażenie ciszy, wspólnie przeżywanego samotności — wyzwalają u widza emanację emocjonalną jego harmonijnego malarstwa. Pejzaż, który powstaje w nim z wrażeń estetycznych i z intensywnej, naocznej obserwacji bogactwa związków między człowiekiem a przyrodą, ukazuje piękno pejzażu jego kraju a jednocześnie jest artystyczną kroniką relacji między jego indywidualnością a otoczeniem, w którym mieszka.

Flavio Garcíandia natomiast, dzięki wirtuozerii posługiwania się pędzlem i ostrości widzenia jest dociekliwym poszukiwaczem wszelkich przygód sztuki wizualnej ostatnich czasów. Dzięki swoim bezspornym umiejętnościom i wytrwałości zmienia formy ekspresji malarskiej, graficznej lub też różnorodnego eksperymentowania, dając w ten sposób początek kolejno następującym po sobie cyklom. Są one odzwierciedleniem jego stale pogłębianych wiadomości artystycznych o ewolucji technik rysunku, o związkach między elementami formalnymi i o fakturze, które są charakterystyczne dla wszechstronności współczesnego twórcy. Nowa Figuracja, Hiperrealizm, Malarstwo Gestu, Ekspresjonizm Abstrakcyjny lub Informel, Sztuka Konceptualna, Performances i „Patterns” po-

jawiały się w ciągu dziesięciolecia, zmieniając i doskonaląc jego twórczość. Prace artysty powstawały jednak niezależnie od kierunków i ich hybryd lecz w zgodzie z bardzo indywidualnymi celami twórcy. Kultura współczesnej Kuby przejawia się w jego rozwoju i otwarciu na dziedzictwo wzbogacone inwencją języków i metod artystycznych widocznych w wyobrażeniu o świecie: jego kryzysach, postępie naukowo-technicznym, obawach, zmianach społecznych i walkach, ulotnych zdarzeniach i niezmiennych wartościach.

Gilberto Frometa po okresie wahań nadał sens swojej pracy artystycznej decydując się ostatecznie na twórczość w dziedzinie ilustracji. Ten rodzaj twórczości fascynował go już uprzednio. Zawsze zbiegało się to z powrotami do formuły naturalistycznej wiążącej się z wielkim uznaniem dla sztuki fotograficznej i kina dokumentalnego, a także z akceptacją „hiperrealizmu”. Jego zainteresowania skupiają się na dwóch tematach: na problematyce przeciwstawiania sobie wojny i pokoju, wyrażonej poprzez różne ukazanie symbolu jakim jest gołąb, oraz na problemie ruchu wyrażanym poprzez dynamizm figur koni. Subtelny rysunek o wyraźnej linii i o łagodnych przejściach światłocieniowych, zacierających wyrazistość konturu, a także ryt wykonany igłą na płycie, stanowią robocze rusztowanie dzieł, z których wybrane prezentujemy obecnie.

Humberto Castro stawiając pierwsze, jeszcze nieśmiałe kroki na polu zawodowym, zgłębia tajniki sztuki. W jego pracach kreski skupiają się na współrzędnych o zrównoważonym zarysie przestrzennym, raz swobodnie, raz opamiętanie, odstawiając ostrożnie nagość — męską lub kobiecą. Robi to w sposób odmienny od kolumbijczyka Caballero czy też kubańczyka Cabrera Moreno; ale zawsze z subtelnym wdziękiem właściwym temu, kto iluzorycznie cieszy się z kompozycji, którą odtwarza, wprawia w ruch aby ją baczenie śledzić lub rozłożyć na niezależne formy ... Włączona do wystawy seria zatytułowana „Białe i czarne” (składająca się z litografii i akwafort) określa poglądy i credo estetyczne autora: racjonalność elementów, syntezę i przyswojenie współczesnych nur-

tów sztuki, które znajdują potwierdzenie w wartości rysunku, w strukturze konturów i w czarnych „pociągnięciach pędzlem” oraz w fakturach kontrastujących niezarysowanymi partiami w relacji „przestrzeń — tło”, a czasami „przestrzeń — figura”.

Pablo Borges, w złożonej i bogatej pracy miedziorytniczej będącej jego pracą dyplomową, ilustrującą książkę opartą na twórczości kubańskiego pisarza i poety Elisea Diego, ukazuje swoje umiejętności i wielorakie możliwości stosowania metod właściwych wszystkim metalowym technikom graficznym, lecz przede wszystkim mezzotinty. Kształty, które sprzęga ze sobą, oscylują między realistycznymi portretami i wymysłami fantazji w ilustracjach i winietach, ale zawsze przedkłada własne koncepcje nad rozwiązaniami neofiguracji, surrealizmu i innych nurtów występujących w grafice XX wieku.

W ten oto sposób siedmiu „twórców obrazów”, będących częścią szerokiego i zróżnicowanego ruchu artystów plastyków, którzy obecnie realizują to, co powszechne i narodowe w sztuce kubańskiej, przekazują nam poprzez swoją sztukę codzienne zajęcia z ich racjami i przyzwyczajeniami, dziedzictwem i nowymi akcentami, mimetyzmami i poszukiwaniami, niepokojami i odkryciami.

Manuel López Oliva

PABLO BORGES

Urodził się w 1955 roku w Baracoa, prowincja Guantánamo.

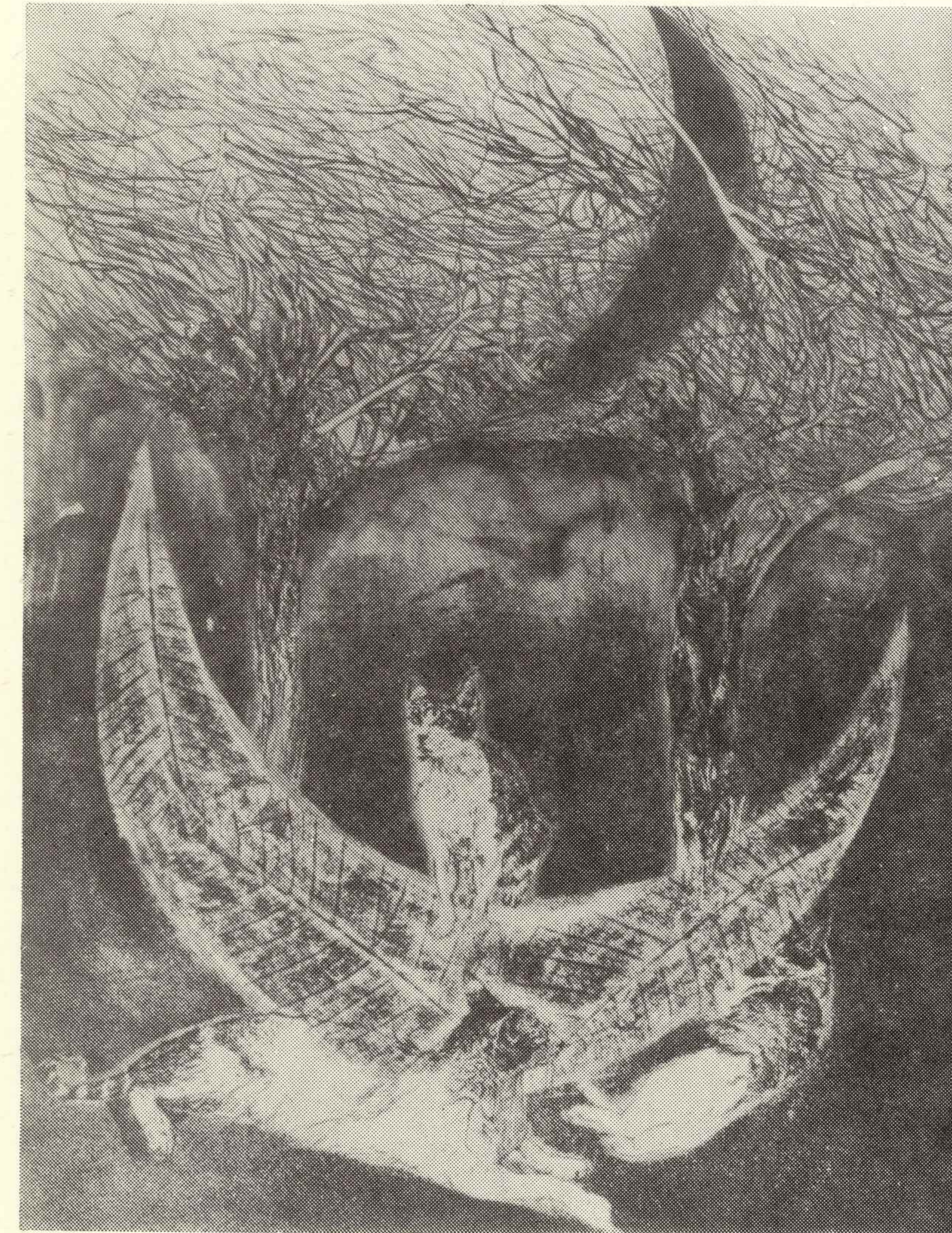
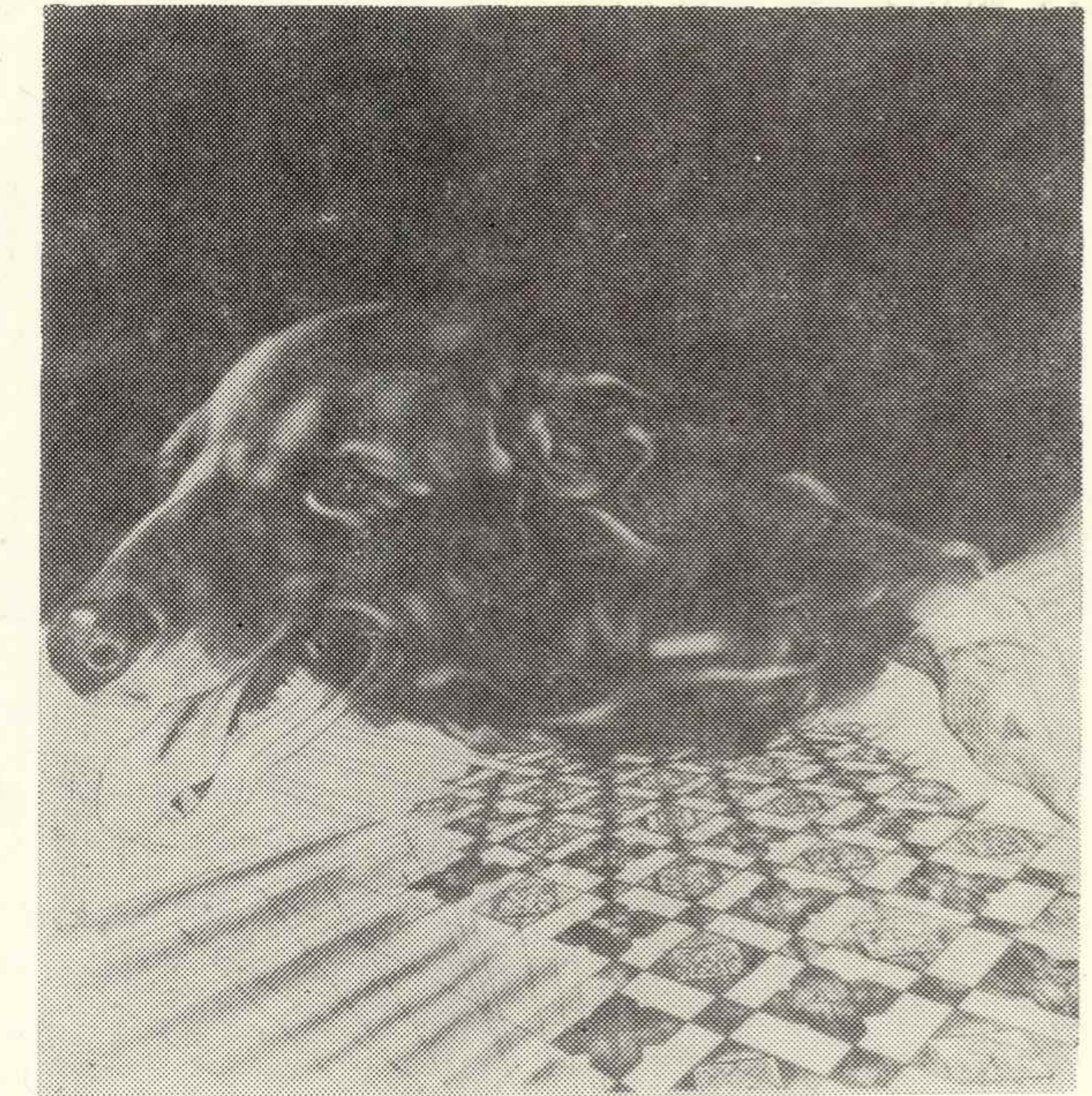
Studiował w Akademii San Alejandro (do 1970 r.), a następnie w Państwowej Szkole Sztuki, w której uzyskał dyplom w 1979 r. W 1982 r. ukończył studia w Wyższym Instytucie Sztuki (w dziedzinie grafiki).

Brał udział w wielu wystawach zbiorowych na Kubie i za granicą. Otrzymał szereg nagród i wyróżnień na wystawach i konkursach krajowych.

Jest członkiem Doświadczalnej Pracowni Grafiki w Hawanie i wykładowcą Akademii San Alejandro.

1. Dla niespokojnego księżyca, 1982, miedzioryt, 31,3×24,1
2. Nadchodzą wiadomości o srożej zimie, 1982, miedzioryt, 21,8×24,2
3. Jednym gestem, 1982, miedzioryt, 29,5×27,8
4. Jednym gestem, 1982, miedzioryt, 32×24,3
5. Powoli skłaniasz się ku smutkowi, 1982, miedzioryt, 31,3×24
6. W tej sali, tego jedyne wieczoru, 1982, miedzioryt, 32×24,1

Pablo Borges, Jednym gestem, 1982

Pablo Borges, Dla niespokojnego księżyca, 1982

HUMBERTO CASTRO

Urodził się w 1957 r. w Hawanie.

Studiował w Akademii San Alejandro, uzyskując w 1977 r. dyplom w dziedzinie malarstwa.

Obecnie studiuje grafikę w Wyższym Instytucie Sztuki.

Brał udział w wielu wystawach w kraju i za granicą, m.in. w Nikaragui, Meksyku, Etiopii, Francji, Włoszech, Jugostawii, RFN, Hiszpanii.

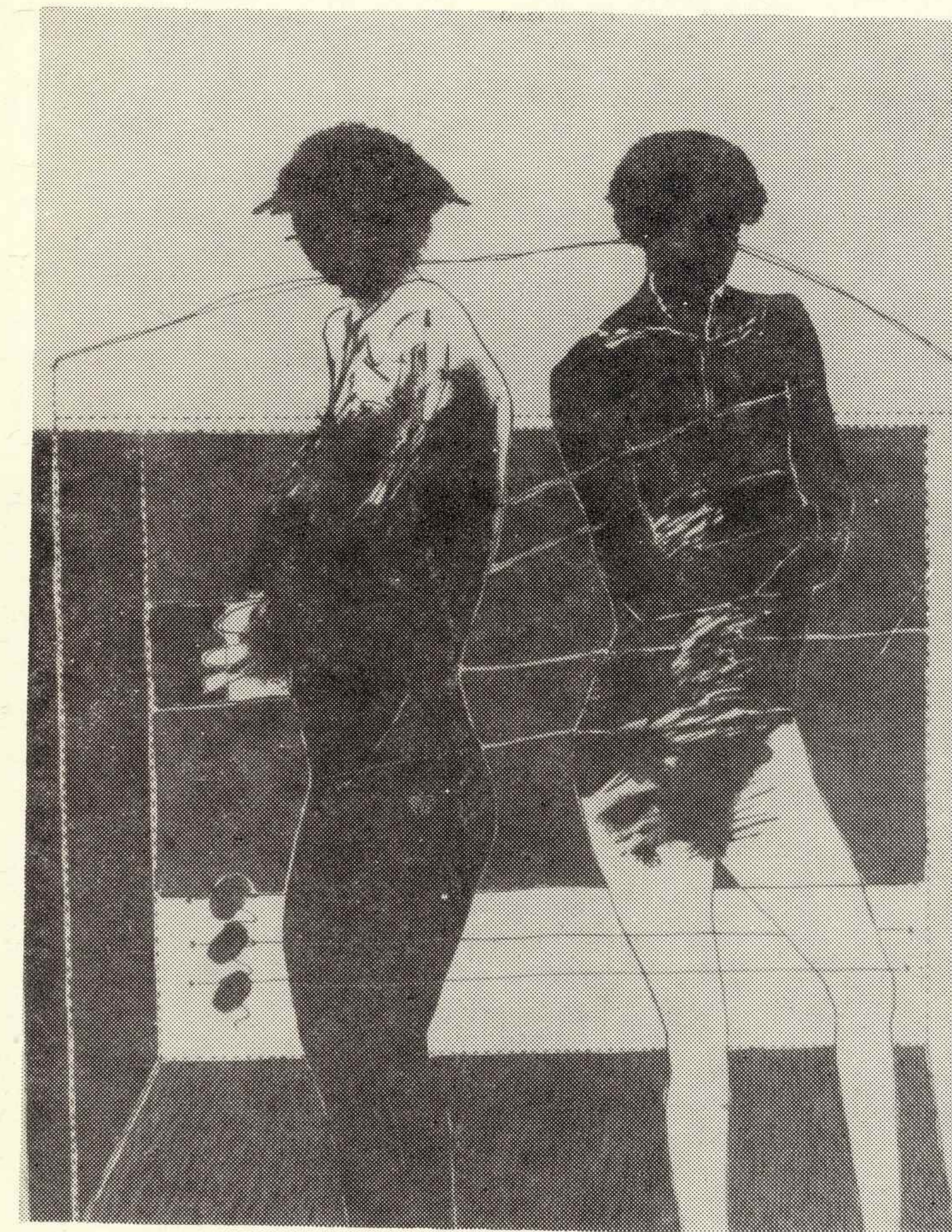
Jego pierwsza wystawa indywidualna odbyła się w 1980 r.

Otrzymał szereg nagród na wystawach krajowych, m.in.: I wyróżnienie w dziedzinie grafiki w Konkursie 13 Marca w Hawanie, 1981; I nagroda w dziedzinie grafiki Salonu Małych Form, 1981; I nagroda w dziedzinie rysunku w Konkursie 13 Marca Uniwersytetu w Hawanie, 1982.

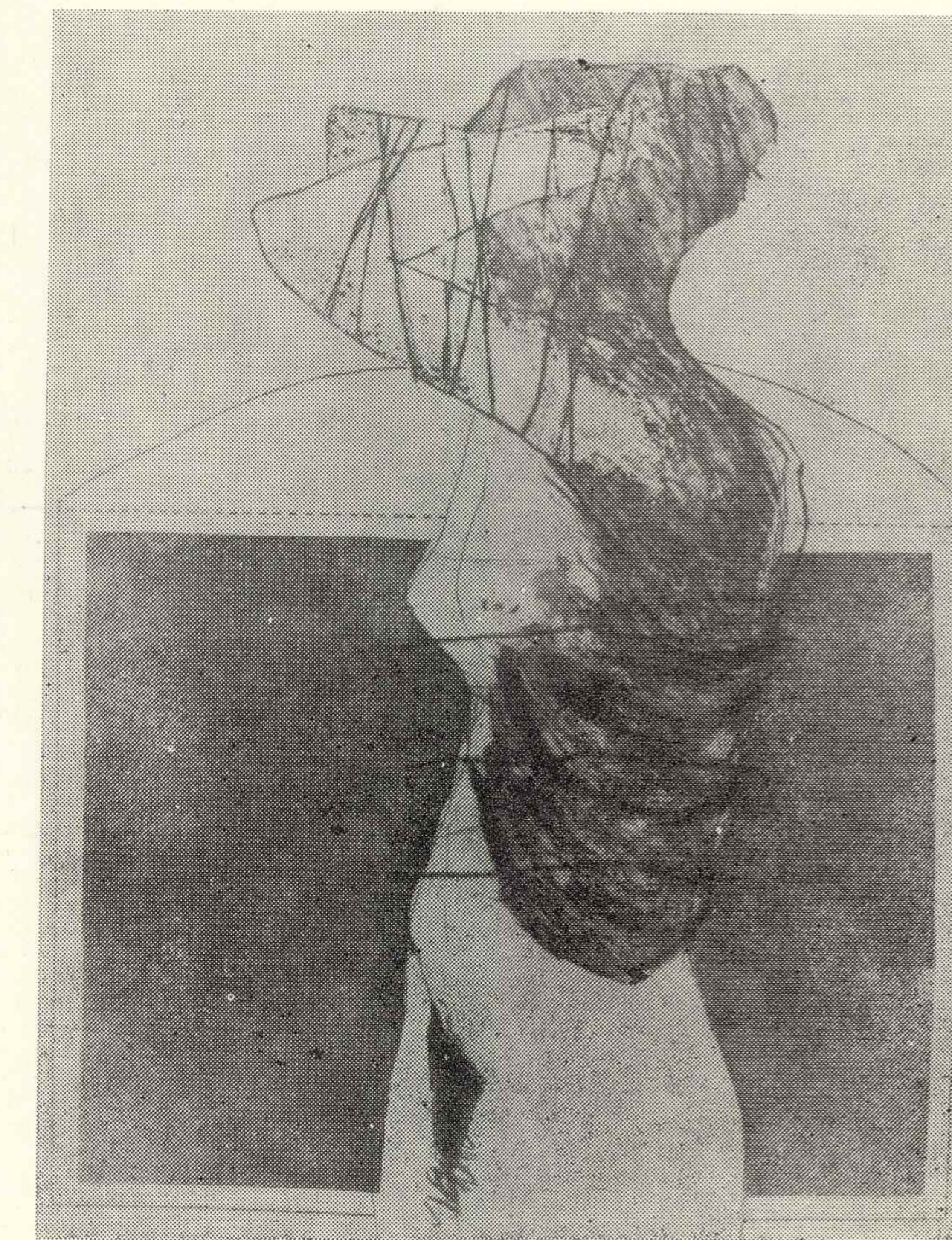
Jest członkiem Doświadczalnej Pracowni Grafiki w Hawanie i Brygady Młodych Artystów „Hermanos Saiz”.

Jego prace wystawione są w Narodowym Muzeum Sztuk Pięknych w Hawanie.

1. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, miedzioryt, 64,9×49,5
2. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, miedzioryt, 64,7×50
3. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, miedzioryt, 78,2×49,7
4. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, litografia barwna, 47×35
5. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, litografia barwna, 47,2×34,8
6. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, litografia barwna, 47×35,2
7. Z cyklu „Białe i czarne”, 1982, litografia barwna, 47,2×34,5

Humberto Castro, Z cyklu „Białe i czarne”, 1982

Humberto Castro, Z cyklu „Białe i czarne”, 1982

ROBERTO FABELO

Urodził się w 1951 roku w Hawanie.

Studiował w Państwowej Szkole Sztuki i w Wyższym Instytucie Sztuki w Hawanie, gdzie obecnie wykłada.

Brał udział w około 250 wystawach i konkursach w kraju i za granicą.

Zrealizował dwie wystawy indywidualne w Szwecji i w Danii.

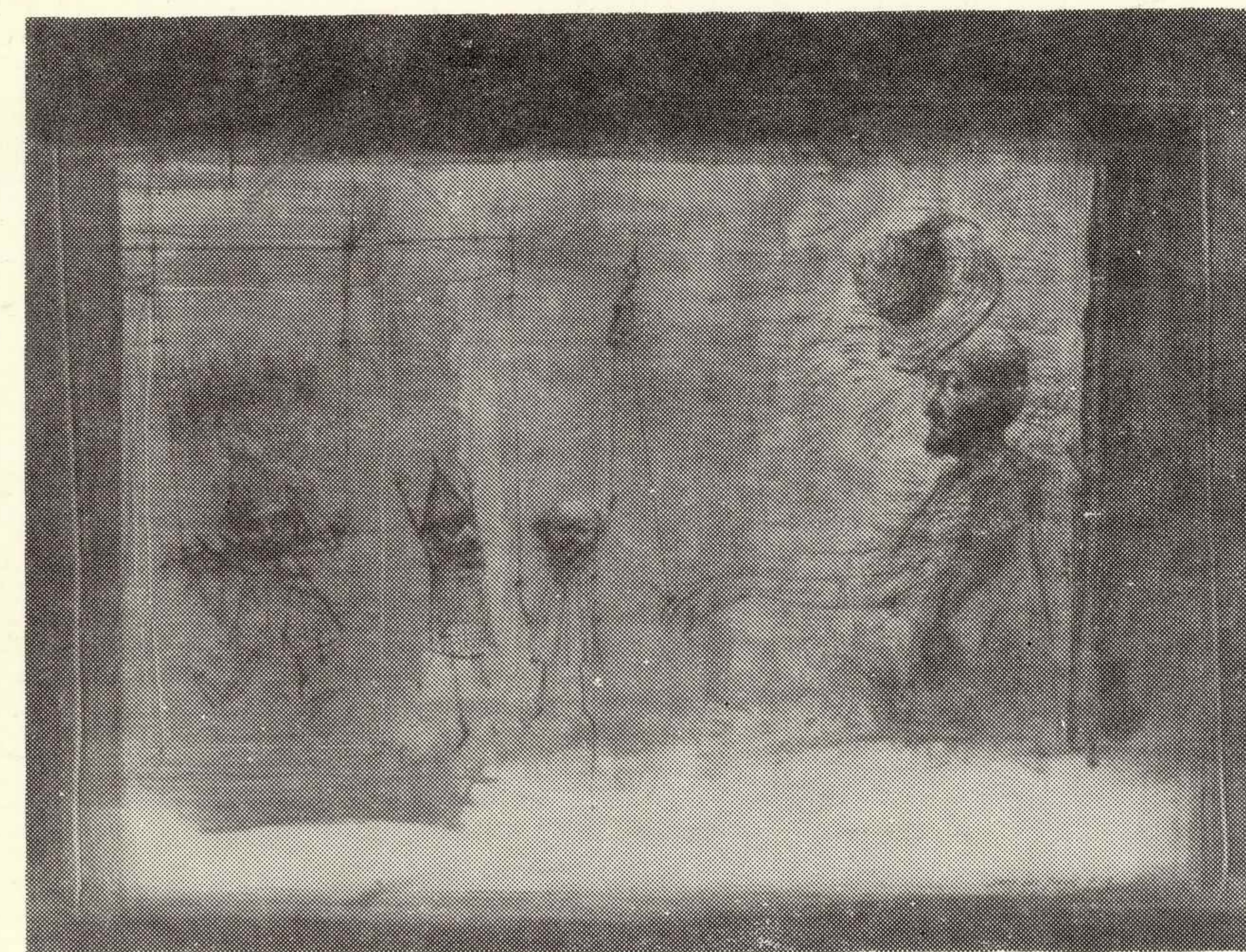
Otrzymał 23 nagrody w kraju i za granicą, m.in: III nagrodę na Triennale Sztuki Współczesnej, Indie, 1978; wyróżnienie w Konkursie im. Joana Miró.

Zajmuje się ilustracją książek i czasopism.

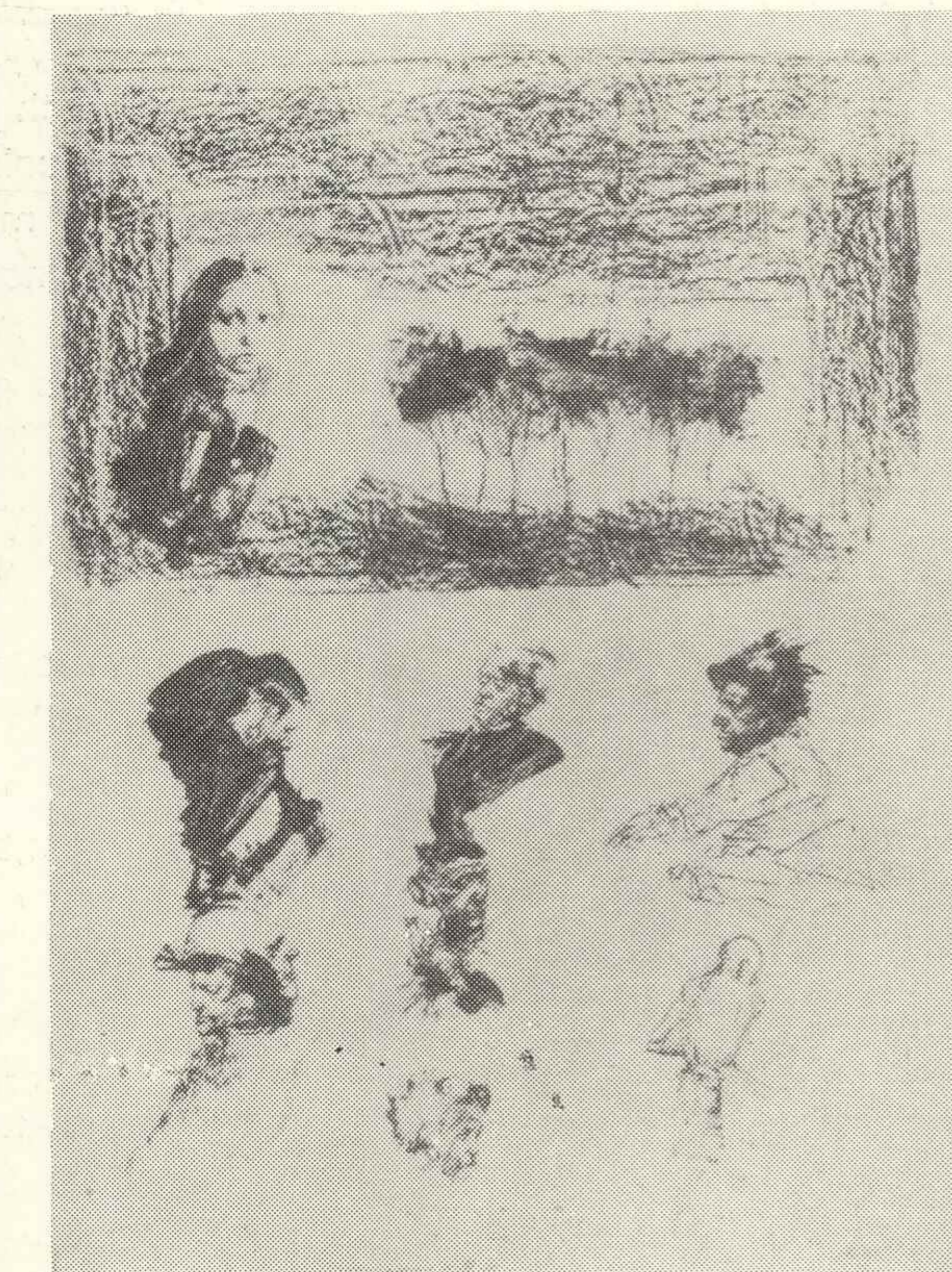
Swoje prace prezentował na wystawach w Meksyku, Kolumbii, Panamie, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Wietnamie, Laosie, Indiach, Algierii, Syrii, Angoli, Etiopii, ZSRR, Czechosłowacji, NRD, na Węgrzech, Jamajce, Kostaryce, na Barbadosie, w Bułgarii, Polsce, Rumunii, Szwecji, Finlandii, Danii, Hiszpanii, Portugalii, Jugosławii, Francji.

Jest członkiem Związku Pisarzy i Artystów Kuby oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Artystów Plastyków.

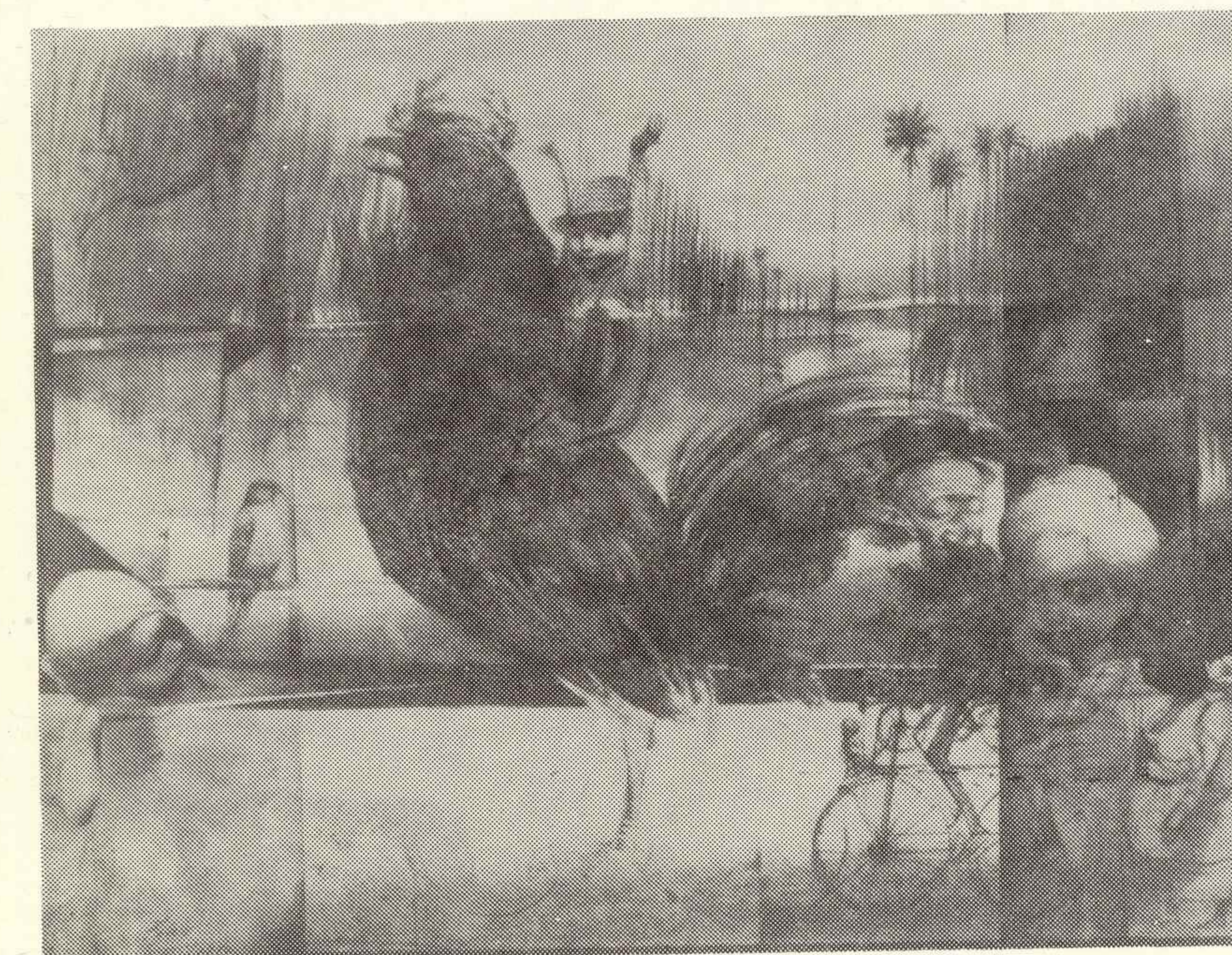
1. Obrazy Nr 3, 1982, litografia, 35,7×27,5
2. Kogut, 1982, litografia, 44,1×32,8
3. Rola na noc, 1981, litografia, 34,7×28
4. Tam palitem, 1981, litografia, 32,7×28
5. Unoszenie się lawy, 1981, litografia, 43,7×33
6. Postacie, 1982, litografia, 31,3×22,7
7. Mango, mamey i gąszcz, 1983, tusz papier, 35×47,2
8. Studium tożsamości, 1983, tusz papier, 35×47
9. Seria: Zabawy Nr 14, 1983, tusz papier, 35×47,2
10. Zabawy I, 1979, tusz papier, 35×46,5
11. Seria: Zabawy Nr 5, 1981, tusz papier, 33,1×28,2
12. Zabawy Nr 15, tusz papier 35×37

Roberto Fabelo, Seria: Zabawy Nr 14, 1983

Roberto Fabelo, Obrazy Nr 3, 1982

Roberto Fabelo, Zabawy I, 1979

GILBERTO FROMETA

Urodził się w 1946 roku w Hawanie.

Studiował w Państwowej Szkole Sztuki, dyplom 1967.

Pracował jako ilustrator w czasopiśmie „Cuba Internacional”.

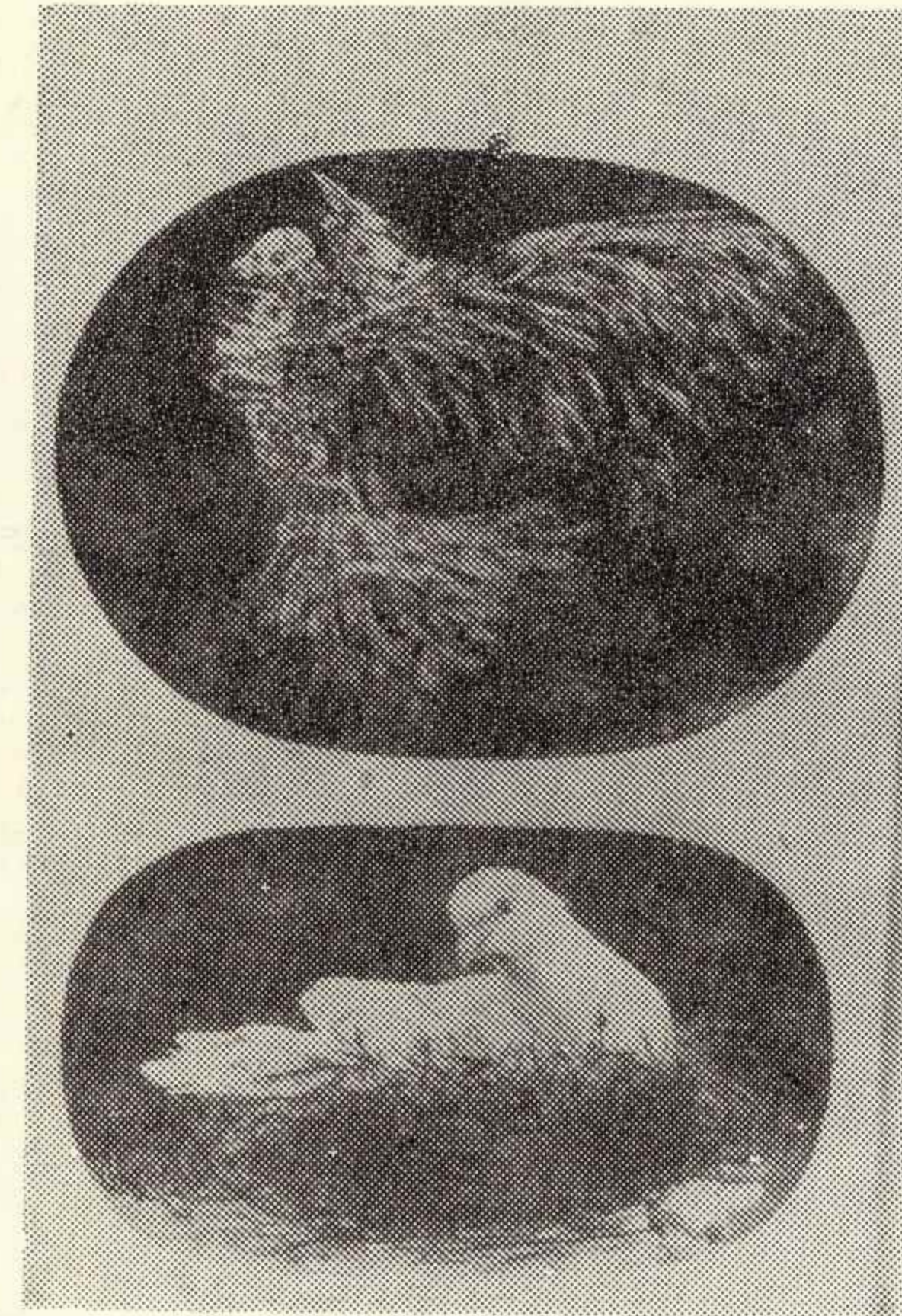
Był dyrektorem artystycznym czasopisma „Prisma”. Obecnie jest wykładowcą w Państwowej Szkole Sztuki i studiuje w Wyższym Instytucie Sztuki.

Brał udział w ponad 100 wystawach zbiorowych na Kubie i za granicą. Swoje prace prezentował na 7 wystawach indywidualnych.

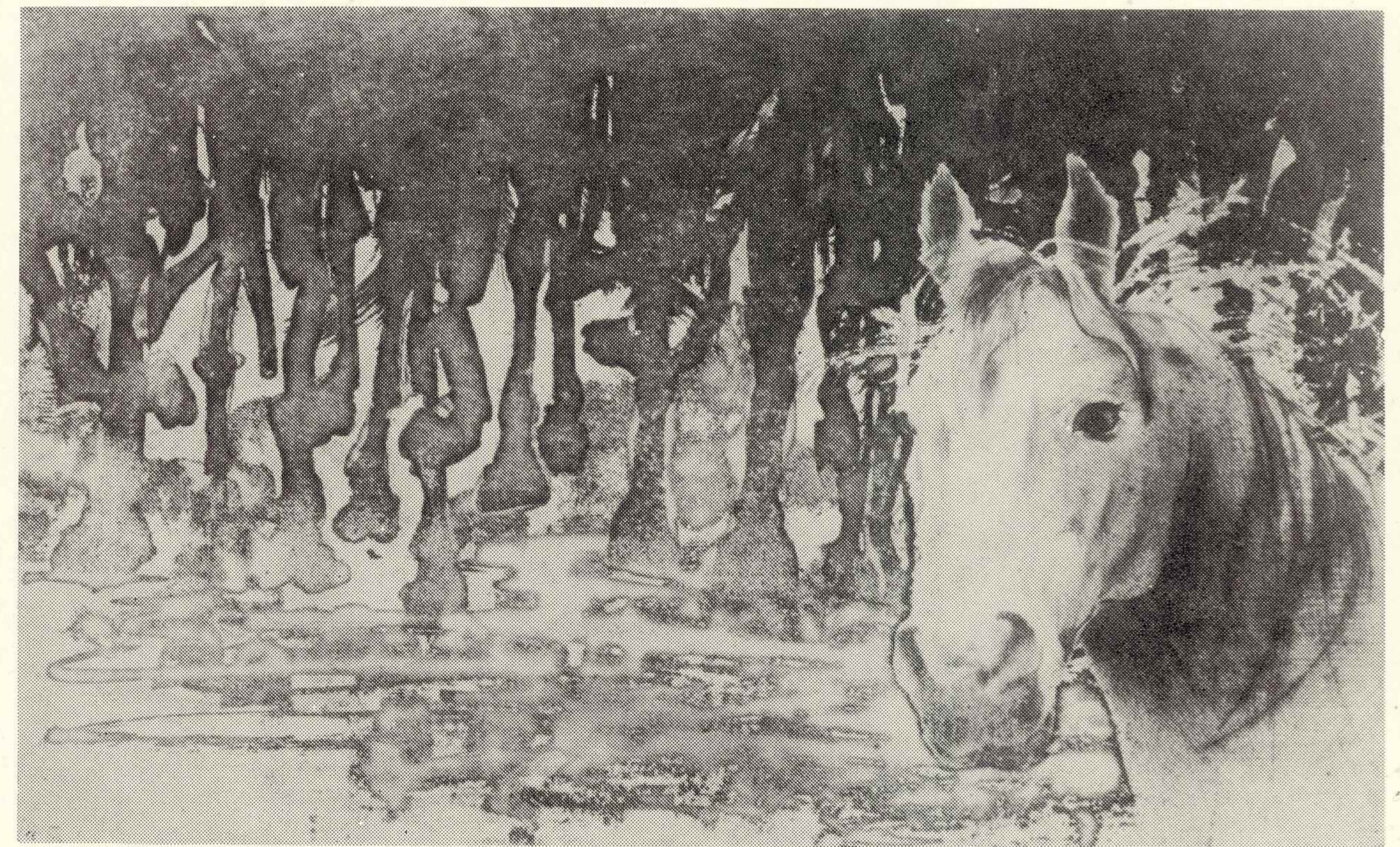
Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień, m.in.: wyróżnienie Salonu 26 Lipca Rewolucyjnych Sił Zbrojnych, 1973; II nagroda w Krajowym Salonie Rysunku, 1976; wyróżnienie na VII Krajowym Salonie Młodzieżowym Sztuk Plastycznych, 1978; wyróżnienie na I Triennale grafiki użytkowej, 1978; wyróżnienie w dziedzinie grafiki Salonu Związku Pisarzy i Artystów Kuby, 1980; nagroda w dziedzinie grafiki Salonu Girón, Narodowe Muzeum Sztuk Pięknych, 1981; nagroda w dziedzinie grafiki na I Krajowym Salonie Matych Form, 1981.

Jest członkiem Związku Pisarzy i Artystów Kuby oraz Doświadczalnej Pracowni Graficznej w Hawanie.

1. Ucieczka spłoszonych koni, 1979, tusz papier, 71×151,5
2. Kłus czołowy I, 1979, tusz karton, 72×100
3. Kłus czołowy II, 1979, tusz karton, 68,5×100
4. Wojna i pokój, 1980, miedzioryt, 64×40,5
5. Nocna zabawa, 1982, miedzioryt, 24,4×19,1
6. Kocham cię teraz, bo teraz jest odpowiednia chwila, 1982, miedzioryt, 19,1×24,3
7. Przybycie, 1982, miedzioryt, 19,2×24,4
8. Konik II, 1982, miedzioryt, 18,1×29,5

Gilberto Frometa, Wojna i pokój, 1980

Gilberto Frometa, Konik II, 1982

FLAVIO GARCIANDIA

Urodził się w 1954 roku w Caibarién, prowincja Villa Clara.

Studiował w Państwowej Szkole Sztuki i w Wyższym Instytucie Sztuki gdzie obecnie wykłada.

Od 1973 roku brał udział w około 60 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, m.in.: w Algierii, Syrii, Maroku, Kolumbii, Hiszpanii, ZSRR, Czechosłowacji, Meksyku, Polsce, Jugosławii, Szwecji, Danii, Norwegii, Finlandii, Francji.

Prace swoje prezentował na dwóch wystawach indywidualnych w 1973 r. i 1979 r.

Laureat nagród i wyróżnień, m.in.: wyróżnienie w dziedzinie malarstwa w Konkursie 26 Lipca, 1973, 1974; wyróżnienie na Krajowym Salonie Rysunku, 1973; II nagroda w dziedzinie malarstwa na Krajowym Salonie Wykładowców 1975; wyróżnienie w dziedzinie malarstwa na Krajowym Salonie Młodzieżowym, 1975; I nagroda na Krajowym Salonie Rysunku, 1977; nagroda Funduszu Ekonomicznego Sztuk Plastycznych Słowacji, Biennale w Koszycach (Czechosłowacja), 1978. Prace artysty znajdują się w stałej kolekcji Narodowego Muzeum Sztuk Pięknych Kuby i w Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi.

Jest członkiem Związku Pisarzy i Artystów Kuby.

1. Wyspy, 1979, olej płótno, 149×120
2. Moje hiszpańskie serce, 1979, olej płótno, 140×99
3. List do Pragi, 1979, olej płótno, 102×94,5
4. Cykl: Pozłocenie: Emigranci, 1980, olej płótno, 150×120,5
5. Cykl: Pozłocenie: Niezwykłe Wyspy, 1980, olej płótno, 130,4×170,5
6. Cykl: Pozłocenie: Chimera konkwistadora, 1980, olej płótno, 133×169,5
7. Potop świata, 1980, olej płótno, 149×120

Flavio Garciandia, Seria: Pozłocenie: Niezwykłe wyspy, 1980

Flavio Garciandia, Wyspy, 1979

PEDRO PABLO OLIVA

Urodził się w 1949 roku w Pinar del Rio.

Studiował w Okręgowej Szkole Sztuki w Pinar del Rio (do 1965 r.) i w Państwowej Szkole Sztuki, uzyskując dyplom w 1970 r.

Brał udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

Swoje prace prezentował na 4 wystawach indywidualnych.

Laureat licznych nagród i wyróżnień, m.in.: III nagroda w dziedzinie rysunku na I Krajowym Salonie Wykładowców, 1973; I i II nagroda w dziedzinie malarstwa i III nagroda w dziedzinie rysunku na II Krajowym Salonie Wykładowców, 1974; wyróżnienie w dziedzinie malarstwa na III Krajowym Salonie Wykładowców, 1975.

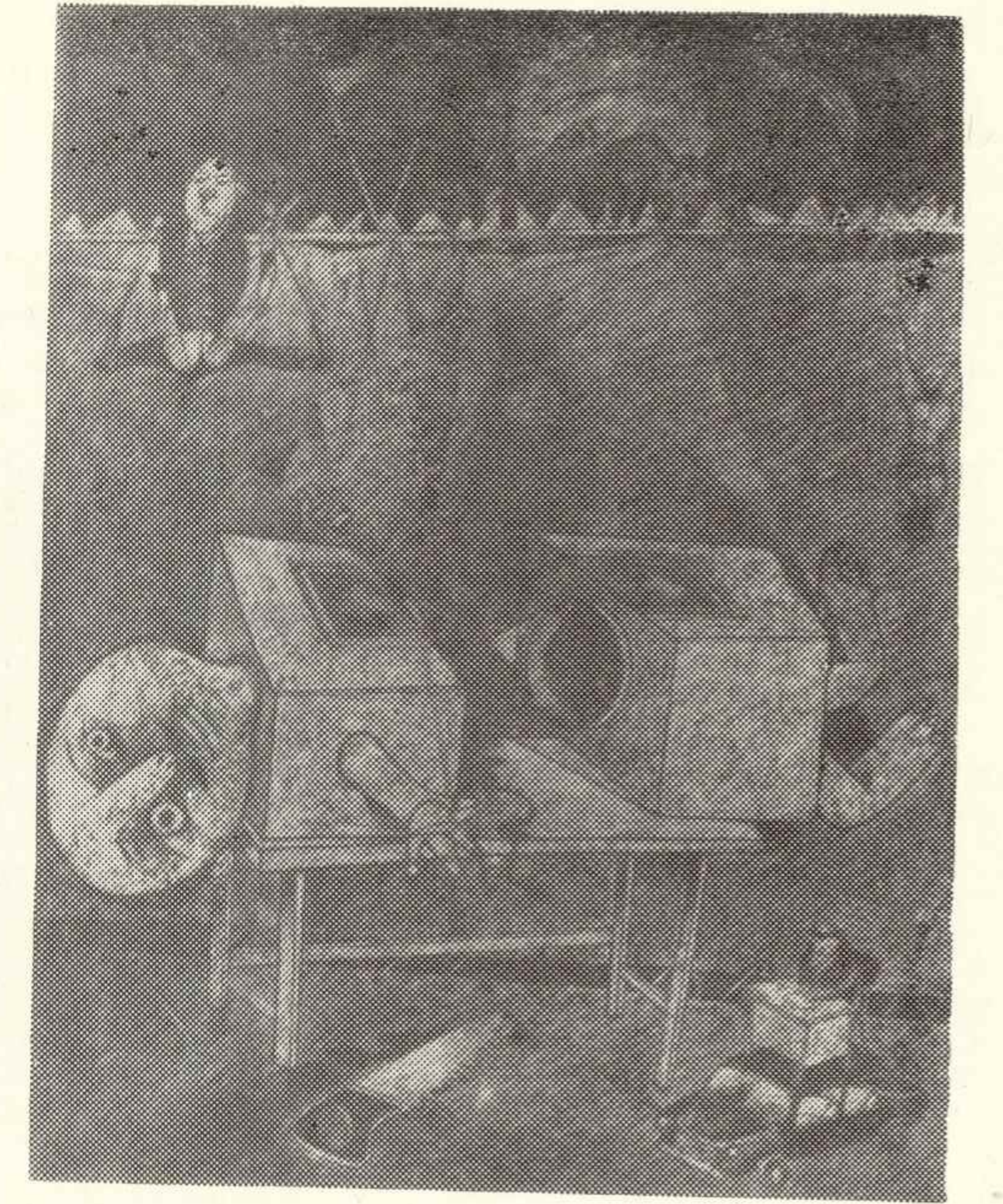
W 1977 r. był członkiem jury Krajowego Salonu Rysunku.

Jest członkiem Związku Pisarzy i Artystów Kuby oraz wykładowcą Okręgowej Szkoły Sztuki w Pinar del Rio.

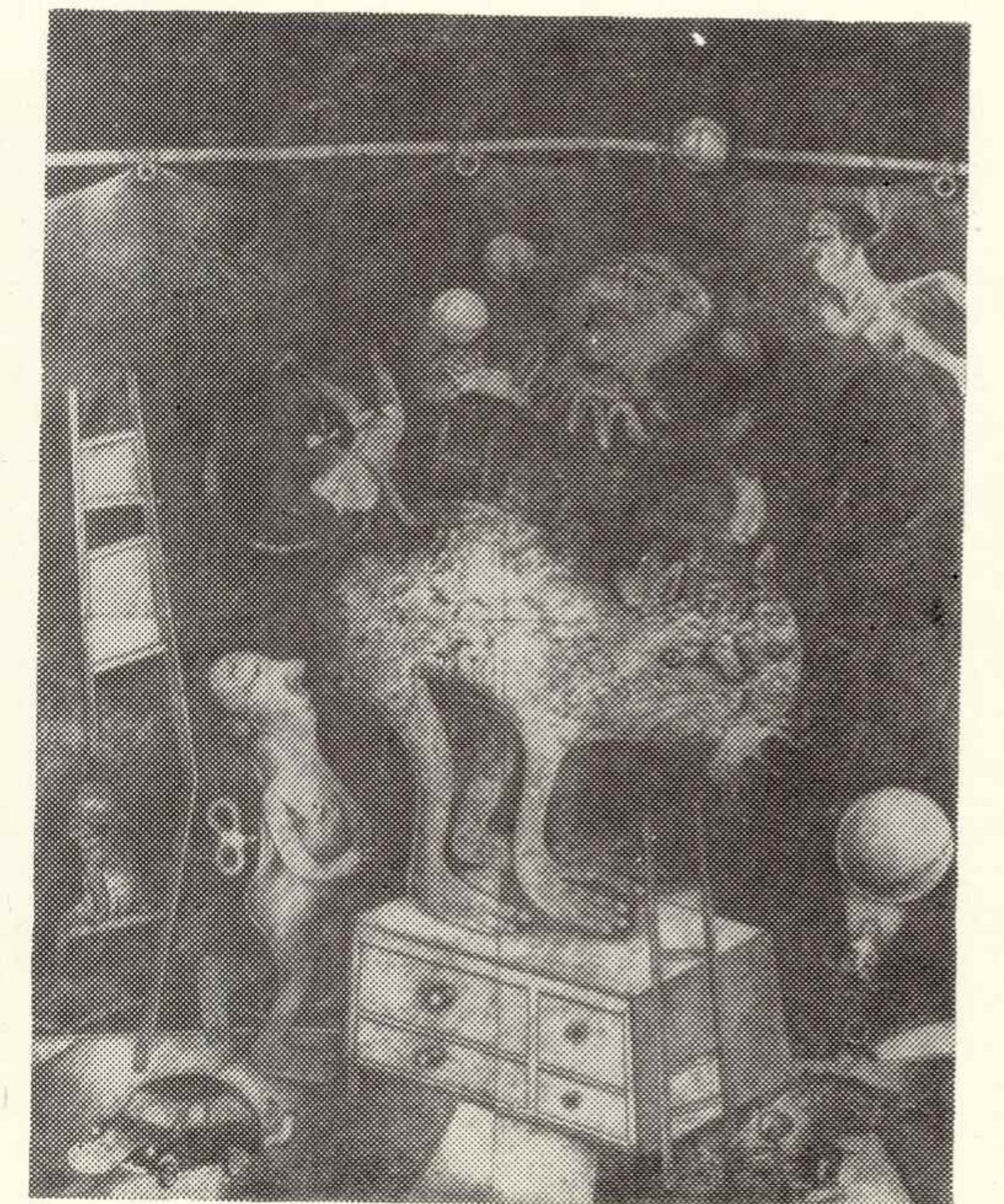
Prace jego znajdują się w stałej kolekcji Narodowego Muzeum Sztuk Pięknych Kuby.

1. Przepotowili go, ołówek kredka akwarela papier, 62,5×51
2. Rower Anastazji, ołówek kredka akwarela papier, 51×62,5
3. Rybaczka Andresa, ołówek kredka akwarela papier, 72×57
4. Pożegnanie z latawcem, technika mieszana papier, 174×144
5. Łapiąca motyle, ołówek kredka akwarela papier, 63,5×51
6. Ten wariat od stateczków, technika mieszana papier, 145×174
7. Odkrywca miłości, technika mieszana papier, 57,5×72,5
8. Družka, technika mieszana papier, 72,5×57,5
9. Nowiny, technika mieszana papier, 145×174
10. Złowiony rybak, technika mieszana papier, 145×174

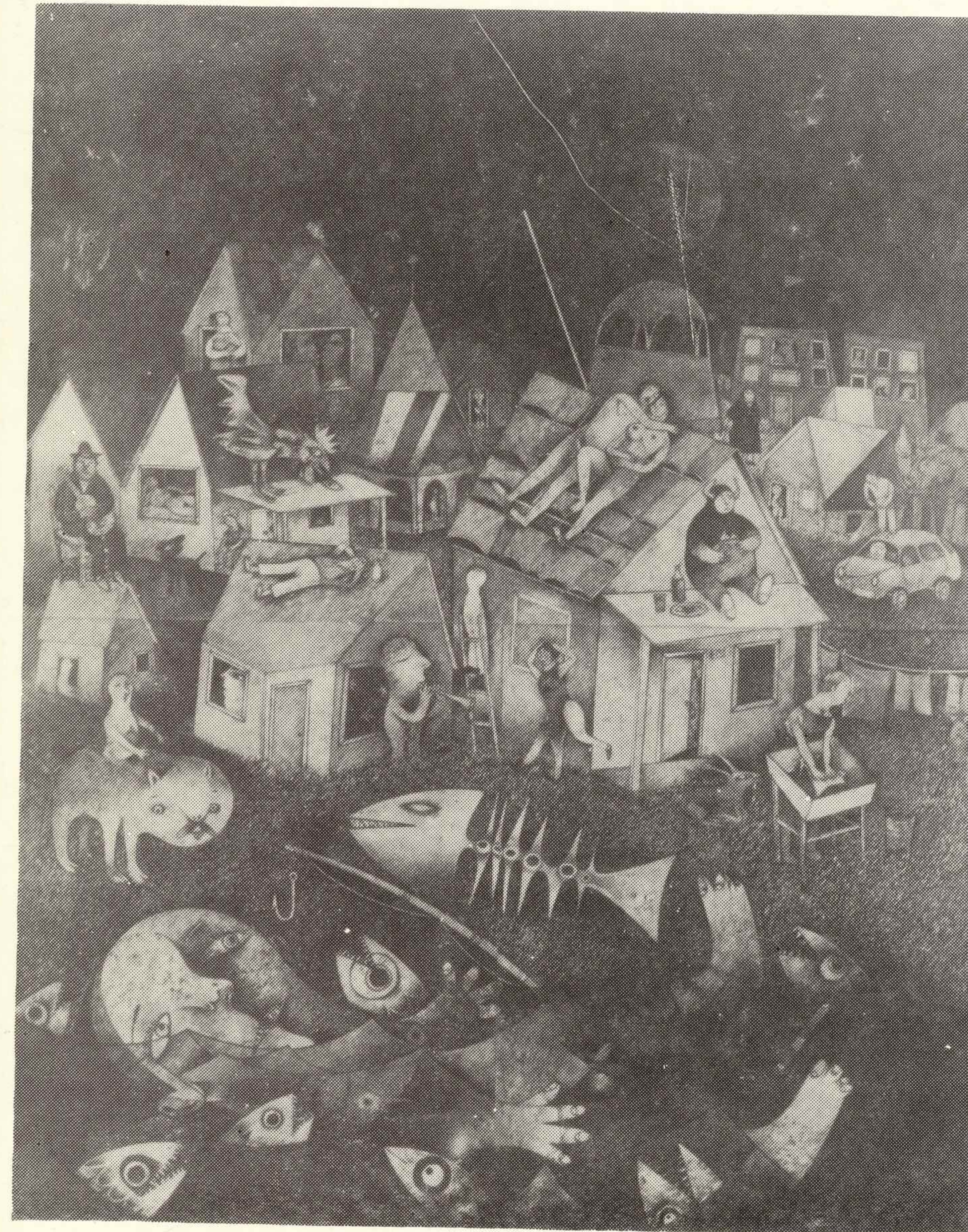
Pedro Pablo Oliva, Przepotowili go,

Pedro Pablo Oliva, Nowiny

Pedro Pablo Oliva, Złowiony rybak

TOMAS SANCHEZ

Urodził się w 1948 roku w prowincji Cienfuegos.

Studiował w Akademii San Alejandro (1964—1966) oraz w Państwowej Szkole Sztuki, uzyskując dyplom w 1971 r. W latach 1971—1976 był wykładowcą grafiki w Państwowej Szkole Sztuki.

Obecnie zajmuje się scenografią i projektowaniem lalek dla teatru dziecięcego.

Jest członkiem Brygady Młodych Artystów „Hermanos Saiz”.

Prace swoje prezentował na 3 wystawach indywidualnych na Kubie i na jednej w Fundacji im. Joana Miró w Barcelonie, 1981.

Brał udział w licznych wystawach w kraju i za granicą, na których otrzymał szereg nagród i wyróżnień, m.in.: I nagroda w dziedzinie grafiki na I Krajowym Salonie Młodzieżowym, 1971; II nagroda w dziedzinie grafiki na Krajowym Salonie Grafiki, 1973; I nagroda w dziedzinie grafiki i III w dziedzinie malarstwa na Krajowym Salonie Wykładowców, 1973; I nagroda w dziedzinie grafiki i malarstwa na III Krajowym Salonie Wykładowców, 1975; I nagroda na Krajowym Salonie Pejzażu Leopoldo Romanach, 1980; I nagroda międzynarodowa w Konkursie im. Joana Miró, Marcelona, 1980. Prace jego znajdują się w stałej kolekcji Narodowego Muzeum Sztuk Pięknych Kuby oraz w zbiorach Fundacji im. Joana Miró w Barcelonie.

1. Pejzaż, 1976, olej płótno, 130×110
2. Biały dzień na jeziorze, 1979, olej płótno, 150×100
3. Pejzaż ze wzgórzem, 1980, klisza brystol, 51,5×36,5
4. Mój brzeg, 1980, klisza brystol, 51×73,5
5. Miękka zieleń, 1980, klisza, brystol, 51,5×73,5
6. Nizina w cieniu, 1981, olej płótno, 125×156
7. Czujny pejzaż (ochrona pogranicza), 1981, klisza brystol, 51×73,5
8. Pejzaż, 1982, klisza brystol, 51×73,5
9. Powódź, 1982, klisza brystol, 51,5×73,5
10. Pejzaż, 1983, klisza brystol, 51,5×73,5

Tomas Sanchez, Pejzaż ze wzgórzem, 1980

Tomas Sanchez, Pejzaż, 1976

Opracowanie i redakcja katalogu:
Małgorzata Kurasiak, Teresa Rostkowska

Opracowanie graficzne katalogu:
Zenon Januszewski

Tłumaczenie tekstów:
Hanna Krochmalewska

Redakcja techniczna:
Mirostaw Winiarek

Wydawnictwo
Centralnego Biura Wystaw Artystycznych
cena: 50 zł
WDA — Zakład Typograficzny. z. 282, n. 400, T-5

16/34

